Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 21 (7582) | Нядзеля, 13 лютага 1944 г. | Цана 20 к.

СЕННЯ У НУМАРЫ:

Аднавіць школьную сетку і фонд падручнікаў

За годы совецкай улады беларуская культура, народная асвета ў Беларусі дасягнулі небывалага росквіту. У рэспубліцы працавала 36 вышэйшых навучальных устаноў. Каля 2-х мільёнаў дзяцей навучаліся ў беларускіх школах. Рэспубліка наша ператварылася ў краіну суцэльнай пісьменнасці.

За час свайго гаспадарання ў Беларусі і адступаючы пад ударамі Чырвонай Арміі нямецка-фашысцкія акупанты аддалі агню і разбурэнню культурныя багацці нашага народа. Разбураючы і рабуючы наш цудоўны край, яны задаліся мэтай закабаліць беларускі народ, духоўна яго абяззброіць, пазбавіць яго нацыянальнага дастоінства. Фашысцкія цемрашалы разграмілі, спалілі школы, знішчылі падручнікі і наглядныя дапаможнікі.

Адным з першачарговых мерапрыемстваў органаў совецкай улады ў раёнах, вызваленых ад нямецка-фашысцкіх акупантаў, з'яўляецца аднаўленне школ. У сучасны момант органамі совецкай улады пры актыўнай дапамозе насельніцтва ў вызваленых раёнах БССР адноўлена больш 1.100 школ, у якіх навучаецца звыш 120.000 дзяцей. Вынікі работы школ за першую чвэрць навучальнага года паказваюць, што ў справе народнай асветы дасягнуты значныя поспехі. Гэтыя поспехі трэба замацаваць і дабівацца новых.

Органы народнай асветы, выканкомы абласных і раённых Советаў дэпутатаў працоўных павінны дабівацца ўсё большага і большага аднаўлення школьнай сеткі. Пакуль-што, трэба прызнаць, школьная сетка аднаўляецца ў нас у значнай ступені стыхійна, самацёкам. Гэта важнае пытанне яшчэ не стала першаступеннай справай ні ў самым Наркамаце Асветы, ні ў абласцях і раёнах. У радзе насялёных пунктаў да гэтага часу не адкрыты школы. Ёсць факты, калі школьныя будынкі скарыстоўваюцца не па прызначэнню. Па распараджэнню памесніка старшыні Церахоўскага райвыканкома Іванова з памяшкання Маркавіцкай школы вынулі 46 шыбаў і перадалі прыватным асобам. Зразумела, гэты начальнік сябе таксама не пакрыўдзіў. Аб гэтых агідных фактах ведаюць раённыя арганізацыі, але яны не пакаралі вінoўных.

Адна з асноўных задач райвыканкомаў і органаў асветы—забяспечыць адкрыццё школ у тых насялёных пунктах, дзе іх яшчэ няма, прыняць захады да больш раўнамернага размяшчэння школьнай сеткі, да ахопу навучаннем усіх дзяцей школьнага ўзросту. Пакуль-што і ў гэтай важнай справе ёсць сур'ёзныя недахопы. Так, напрыклад, у Рэчыцкім раёне адкрыта ўсяго 7 сярэдніх школ, а ў Гомельскім сельскім, Уваравіцкім, Чачэрскім і некаторых другіх не адкрыта яшчэ ніводнай сярэдняй школы. Зразумела, што такое становішча яўна ненармальнае. Неабходна ўстанавіць сетку няпоўных сярэдніх і сярэдніх школ у адпаведнасці з сапраўднымі патрэбнасцямі раёнаў.

Асабліва важнае значэнне ў рабоце школ вызваленых раёнаў рэспублікі набываюць пытанні навучальна-выхаваўчай работы. Справу тармозіць адсутнасць падручнікаў. Гэта зразумелая для ўсіх справа. Адсюль вывад—аднаўленне фонда падручнікаў для школ—неадкладнае пытанне, якое патрабуе сур'ёзнай увагі. Між тым Наркамат асветы адносіцца да яго з абыякавасцю. Аб гэтым сведчыць хоць-бы той факт, што Наркамат забыўся нават аб сваім заказе на буквары, дадзеным яшчэ да вайны адной з маскоўскіх друкарняў. Надрукаваныя буквары спакойна ляжалі на складах друкарні і толькі выпадкова былі нядаўна выяўлены.

Гэткае становішча немагчыма больш цярпець! Неадкладная задача Наркамата асветы—перабудаваць сваю работу і дабіцца таго, каб школы былі забяспечаны падручнікамі і працавалі па-сапраўднаму. Аднаўленне школьнай сеткі ў неабходных памерах, наладжванне нармальнай вучобы ў школах з'яўляецца важнейшай дзяржаўнай задачай Наркамата асветы, абкомаў, райкомаў партыі і выканкомаў Советаў дэпутатаў працоўных.

Абласная нарада работнікаў асветы

10—11 лютага Гомельскі абласны аддзел народнай асветы правёў нараду загадчыкаў раённых аддзелаў асветы. Удзельнікі нарады абмеркавалі пытанне аб выкананні па вобласці закона аб усеагульным навучанні. Затым быў заслуханы даклад тав. Цыбулькі аб кантролі за работай школ і разгортванні метадычнай работы.

Трэцім пытаннем, якое абмеркавалі ўдзельнікі нарады, было ваеннае навучанне дзяцей у школах.

У спрэчках па дакладах выступілі загадчыкі райана: Уваравіцкага—тав. Старадубцаў, Свяцілавіцкага — тав. Шварой, Гомельскага—тав. Кужалеў і другія. У сваіх выказваннях яны падзяліліся вопытам работы па аднаўленню школ і арганізацыі навучальна - педагагічнага працэса.

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 12 ЛЮТАГА

На працягу 12 лютага на ЛУЖСКІМ напрамку нашы войскі, зламаўшы супраціўленне праціўніка, авалодалі раённым цэнтрам Ленінградскай вобласці і чыгуначным вузлом БАЦЕЦКАЯ, а таксама з баямі занялі больш 40 іншых населеных пунктаў і сярод іх ОСТРАВЕНКА, СІЦЕНКА, ТОЛКАВА, ШАЛАВА, ТУРАВА, ЖЭРАБУТ, ВЫБАР, ВЕЛЯШЫ, ГЛУХАВА, СТАЛБЕЦ, ЧАРНАВІЦЫ. Нашы войскі поўнасцю ачысцілі ад праціўніка чыгунку ЛЕНІНГРАД —БАЦЕЦКАЯ—НОЎГАРАД і ўшчыльную падыйшлі да горада ЛУГА, дзе завязалі баі на ўскраінах горада.

На поўнач ад ЗВЕНІГАРОДКА і ШПОЛА нашы войскі працягвалі весці баі па знішчэнню акружанай групіроўкі праціўніка і авалодалі населенымі пунктамі ПЕШКІ, ГАЛЯКІ, МЕЛЬНІКІ, НЕЦЯРЭБКА, НАБУТАЎ, ДЗЕРАНКАВЕЦ, КАРАШЫН. Адначасова на паўночны захад ад ЗВЕНІГАРОДКА нашы войскі адбівалі атакі вялікіх сіл танкаў і пяхоты праціўніка, якія імкнуліся прабіцца на дапамогу да акружанай групіроўкі, і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На другіх участках фронта—разведка, артылерыйска-мінамётная перастрэлка і ў радзе пунктаў баі мясцовага значэння.

На працягу 11 лютага нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 81 нямецкі танк. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі знішчана 58 самалётаў праціўніка, з іх 33 трохматорныя транспартныя самалёты «Ю-52».

НАСУСТРАЧ 26-й ГАДАВІНЕ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Асоавіяхім да свята

Насельніцтва вызваленых раёнаў Беларусі актыўна ўступае ў члены Асоавіяхіма. За апошні час па Магілёўскай вобласці прынята больш 3.000 чалавек. Створана 100 пярвічных арганізацый. У Гомельскай вобласці арганізаваны раённыя советы Асоавіяхіма. Інструктары ПВХО праводзяць работу непасрэдна сярод насельніцтва.

Слаўную 26-ю гадавіну Чырвонай Арміі Асоавіяхім рыхтуецца сустрэць умацаваннем арганізацый, вучэбных фарміраванняў, шырокай масавай работай сярод насельніцтва. Абласныя і раённыя советы Асоавіяхіма арганізуюць даклады і гутаркі для членаў таварыства на тэмы: «26 год Чырвонай Арміі і задачы Асоавіяхіма», «Гераічная абарона Сталінграда», «Абарона Севастопаля, Ленінграда, Одэсы», «Бітва пад Курскам» і іншыя.

ПА СОВЕЦКАМУ САЮЗУ

ПАЧАТА БУДАЎНІЦТВА ТРОХ ГІДРАЭЛЕКТРАСТАНЦЫЙ

У Марыйскай і Ташаульскай абласцях Туркменіі пачата будаўніцтва трох гідраэлектрастанцый. Яны забяспечаць электраэнергіяй прамысловыя, транспартныя прадпрыемствы, комунальна-гаспадарчыя ўстановы абласных гарадоў—Мары, Кашауза.

У будаўніцтве ўдзельнічаюць калгаснікі бліжэйшых аулаў. На будаўніцтва першай чаргі выйшла 1.500 чалавек.

ВЫЗВАЛЕНЫМ РАЁНАМ

Комсамольцы Окцябрскага раёна Ленінграда дапамагаюць насельніцтву вызваленых ад нямецкіх акупантаў раёнаў Ленінградскай вобласці. Моладзь адной з больніц накіроўвае 10 аптэчак. Комсамольцы збіраюць таксама палітычную, мастацкую і навуковую літаратуру для бібліятэк і школ. Ужо сабрана звыш 2.000 кніг.

НАФТА ЗВЫШ ПЛАНА

Брыгада вядомага майстра промысла «Кагановічнафта» (Баку) Сары Гусейнава з пачатку года ўнесла ў фонд Галоўнага Камандавання 2.000 тон вадкага паліва, здабытага звыш плана. Больш 800 тон нафты дадаткова даў у студзені і лютым 9 промысел «Ленінафта». Два эшалоны авіябензіна і адзін цяжкагрузны танкер трактарнага гаручага выпрацаваў звыш плана нафтаперагонны завод імені Андрэева.

Дастойная сустрэча

На прадпрыемствах Паўднёвага Урала разгарнулася спаборніцтва за дастойную сустрэчу 26-й гадавіны Чырвонай Арміі. На Златаўстаўскім металургічным заводзе па ініцыятыве перадавых сталеплавільшчыкаў ствараецца асобны фонд у чэсць слаўнага юбілею.

На стаханаўскія вахты ў чэсць гадавіны Чырвонай Арміі заступілі калектывы цэхаў Магнітагорскага металургічнага камбіната. Сотні тон метала ў фонд Галоўнага Камандавання Чырвонай Арміі далі ў студзені сталеплавільшчыкі 2-га мартэнаўскага цэха. З першых дзён лютага выпуск метала яшчэ больш павысіўся. На баявым рахунку цэх мае да 500 тон звышпланавага метала.

Літаратурны вечар лаурэатаў Сталінскай прэміі

У канцэртным зале Цэнтральнага дома Чырвонай Арміі імені М. В. Фрунзе (Масква) адбыўся вялікі літаратурны вечар лаурэатаў Сталінскай прэміі. З чыткай сваіх твораў выступілі пісьменнікі Еўгеній Габрыловіч, Самуіл Маршак, Сяргей Міхалкоў, Павел Нілін, Максім Рыльскі, Аляксандр Серафімовіч, Леанід Собалеў, Ілья Эрэнбург.

У канцэрце прынялі ўдзел лаурэат Сталінскай прэміі, заслужаны артыст РСФСР Ігар Ільінскі, заслужаны артыст РСФСР лаурэат Сталінскай прэміі Барыс Чыркоў, народны артыст РСФСР Дзмітры Орлоў.

Вечар прайшоў з вялікім поспехам. Увесь збор перадаецца ў фонд дапамогі дзецям франтавікоў.

Франтавыя брыгады

Два гады назад на артылерыйскім заводзе імені Калініна была створана першая франтавая брыгада Нікалая Мягкага. 12 стаханаўцаў, гарачых патрыётаў Радзімы, пакляліся тады аддаць усе свае сілы на абарону бацькаўшчыны і сталі працаваць за дваіх і траіх.

Цяпер на заводзе 80 такіх брыгад. Яны аб'ядноўваюць больш 1.000 рабочых. Сярэдняя выпрацоўка франтавых брыгад за 1943 год перавысіла 200 процантаў нормы.

Нарада настаўнікаў вандроўных школ

За сотні кілометраў, вярхом на вярблюдах і конях з'ехаліся на нараду 80 школьных працаўнікоў жывёлагадоўчага Тамдынскага раёна, які размешчаны ў пустыні Кзыл-Кум. Настаўнікі падзяліліся вопытам работы ўпершыню створаных у бягучым навучальным годзе вандроўных школ.

У тыле ворага. Н-скі раён Беларусі. Партызанская брыгада „Совецкая Беларусь“ наносіць руйнуючыя ўдары па нямецкіх акупантах.

На здымку: Партызаны таварышы В. і Ф. (злева), якія толькі-што вярнуліся з разведкі, дакладваюць камандзіру брыгады аб выніках разведкі.

Фото М. ТРАХМАНА.

Працоўныя Васілевіцкага раёна ў барацьбе за аднаўленне гаспадаркі

За час акупацыі нямецкія звяры нанеслі Васілевіцкаму раёну цяжкія раны. Яны дашчэнту разбурылі сельскую гаспадарку і прамысловыя прадпрыемствы раёна. Усюды, дзе толькі ступала нага немца, бачны сляды дзікага разгулу і разбою.

Нямецкія грабежнікі знішчылі і вывезлі ў Германію трактары і складаныя сельскагаспадарчыя машыны, забралі калгасную жывёлу, да ніткі абрабавалі насельніцтва. Быллём параслі палі і сенажаці.

Немцы рабілі ўсё для таго, кабператварыць наш раён у зону пустыні. Яны зраўнялі з зямлёй 32 квітнеючыя калгасныя вёскі. На месцы гэтых вёсак засталіся толькі папялішчы ды курганы-магілы. У гэтых магілах пахаваны сотні забітых немцамі нявінных совецкіх людзей.

У адной толькі вёсцы Кабылева, Маканавіцкага сельсовета, немцы спалілі 267 дамоў сялян, расстралялі і кінулі ў агонь 1.118 мірных жыхароў, сярод іх 200 мужчын, 300 жанчын і больш 600 дзяцей. Усяго па гэтаму сельсовету нямецкія душагубы знішчылі 1.600 совецкіх грамадзян.

78 чалавек, пераважна старыкоў і дзяцей, жывымі спалены ў вёсцы Бушаўка, Дубраўскага сельсовета. Сотні юнакоў і дзяўчат гвалтоўна пагнаны на катаргу ў Германію.

Тэрорам, шыбеніцамі і пагромамі спрабавалі немцы скарыць совецкіх людзей, прымусіць іх прымірыцца з гітлераўскім «новым парадкам», ператварыць у паслухмяных нявольнікаў.

Але дарэмна! Працоўныя раёна, як і ўвесь беларускі народ, не скарыліся перад чужынцамі. На закліку вялікага правадыра таварыша Сталіна совецкія патрыёты з першых дзён акупацыі пайшлі ў партызанскія атрады. У глыбокім падполлі слаўныя сыны бальшэвіцкай партыі ўзнімалі народ на свяшчэнную, бязлітасную барацьбу з нямецкімі захопнікамі. Узброеныя чым папала, народныя мсціўцы бязлітасна знішчалі нямецкую погань. Народ верыў у хуткі прыход Чырвонай Арміі, у сваё вызваленне. І гэта вызваленне прышло.

19 лістапада 1943 года Чырвоная Армія вызваліла раённы цэнтр Васілевічы, а затым і ўсю тэрыторыю раёна ад нямецкіх акупантаў. Партызаны дапамаглі чырвоным воінам сваімі ўдарамі з тыла. Са слязамі радасці на вачах сустрэла насельніцтва сваіх вызваліцеляў. Сотні народных мсціўцаў уліліся ў рады Чырвонай Арміі і пайшлі далей, на захад, вызваляць родную беларускую зямлю.

З першага-ж дня вызвалення ў раёне пачалася аднаўленчая праца. Па закліку партыйнай арганізацыі працоўныя раёна з усёй энергіяй узяліся за адбудову разбуранай немцамі гаспадаркі. Зараз можна падвесці першыя вынікі нашай работы.

За два з лішкам месяцы поўнасцю адноўлены партыйныя і совецкія ўстановы. Здадзены ў эксплаатацыю электрастанцыя, тры паравыя млыны, цыркулярка па распілоўцы будаўнічых матэрыялаў. Працуюць ганчарная майстэрня, скурзавод, мылаварня, шавецкая і кравецкая арцелі. Адноўлены маслазавод і 4 малочнапрыёмачныя пункты. У раённым цэнтры адкрыты дзве сталовыя.

На раёну адкрыта і стала працуюць 16 пачатковых школ, раённая больніца, ветэрынарная лячэбніца і два медыцынскія пункты. Адкрываюцца хаты-чытальні.

Вялікага поспеху дабіліся чыгуначнікі станцыі Васілевічы. За кароткі тэрмін яны аднавілі і прывялі ў парадак гаспадарку станцыі, адрамантавалі службовыя памяшканні і жылыя дамы для рабочых. 24 снежня на станцыю прыбыў першы совецкі поезд.

Радасныя, творчыя дні перажывае калгасная вёска. Вызваліўшыся ад нямецкага ярма, сяляне гараць жаданнем хутчэй аднавіць калгасную гаспадарку. У 44 калгасах выбраны праўленні, якія прыступілі да работы. Ужо закончан улік азімых пасеваў, жывога і мёртвага інвентара. Падрыхтаваны памяшканні і праводзіцца засыпка насення яравых культур. Калгаснікі на папялішчах адбудоўваюць хаты, прыводзяць у парадак грамадскія пабудовы. Ідзе падрыхтоўка да веснавой сяўбы. Так, калгаснікі сельгасарцелі імені Сталіна, Васілевіцкага сельсовета, сабралі 98 аднаполямешных і 10 двухлямешных плугоў, 90 барон, 3 веялкі, 60 калёс і іншы неабходны сельскагаспадарчы інвентар, які прыводзіцца ў парадак.

Аднаўляецца Васілевіцкая МТС. Тут арганізаваны тры трактарныя брыгады, якія збіраюць і рамантуюць трактары і сельскагаспадарчыя машыны і інвентар. Адрамантаваны першыя 5 трактараў. Адкрыты курсы трактарыстаў, на якіх займаецца 25 чалавек.

На заклік таварыша Сталіна — у найкарацейшы тэрмін поўнасцю ліквідаваць вынікі гаспадарання немцаў — совецкія патрыёты адказваюць чэснай, самаадданай працай, усямерна дапамагаюць сваёй вызваліцельніцы — Чырвонай Арміі. Калгаснікі раёна ў знак удзячнасці за сваё вызваленне сабралі і здалі ў падарунак Чырвонай Арміі 120 тон збожжа, 226 тон бульбы і 87 тон мяса.

Уся работа па аднаўленню гаспадаркі раёна і аказанню дапамогі Чырвонай Арміі праводзіцца на аснове шырока разгорнутай палітычна-масавай работы сярод працоўных. Раённы камітэт партыі вылучыў агітатарамі лепшых комуністаў, якія сістэматычна праводзяць даклады, калектыўныя чыткі газет і гутаркі з насельніцтвам. Агітатары ўзнімаюць палітычную актыўнасць працоўных, мабілізуюць іх на хутчэйшае вырашэнне надзённых задач.

На мітынгах, якія адбыліся ў азнаку вызвалення ад нямецкіх акупантаў, рабочыя, сяляне і совецкая інтэлігенцыя нашага раёна заявілі, што аддадуць усе свае сілы на хутчэйшае аднаўленне гаспадаркі раёна. І мы адродзім свой раён. Мы ведаем: наперадзе многа цяжкасцей, але мы іх пераможам.

П. НАВІЦКІ,
сакратар Васілевіцкага РК КП(б)Б.

ДОБРА ПАДРЫХТУЕМСЯ ДА ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ

Цяжка ўспамінаць пра наша прыгоннае жыццё пад бандыцкай уладай фашыстаў. Немцы пазбавілі калгаснікаў права звацца чалавекам. Яны палявалі на людзей, каб паслаць іх у праклятую Нямеччыну, забівалі лепшых сыноў калгаснага сялянства, рабавалі народнае багацце. Фашысцкія душагубы па-зверску замучылі нашых лепшых патрыётаў Васіля Грэцкага, Пятра Ксяндзова. У траскучы мароз гітлераўцы распранулі на вуліцы калгасніцу Еўдакію Пікуліну і калгасніка Піліпа Удодава, адабралі ў іх шубы і валенкі.

Лютасць немцаў да калгаснікаў не ведала межаў. Іх крывавымі рукамі ператворана ў руіны і папялішчы наша прыгожая вёска; з 234 дамоў сяк-так уцалела толькі 39. Зладзеі забралі ў калгаснікаў 70 кароў. Гэтага ім было мала, і нямецкія рабаўнікі забралі ў сялян яшчэ 18 кароў, сагналі ў двор Савелія Лістападава і, адступаючы, спалілі іх там.

На рабаўніцтвы немцаў наша вёска адказала агульным сабатажом нямецкіх загадаў, уступленнем ў партызанскія атрады. 17 лепшых калгаснікаў пайшлі ў рады народных мсціўцаў, дзесяткі калгаснікаў сталі партызанскімі сувязістамі. З дапамогай партызан атрада імені Кірава калгаснікі забралі і абмалацілі ўвесь ураджай земскай управы, якая была размешчана на сядзібе Закружскай МТС. Партызаны атрымалі ад гэтага больш 250 пудоў зярна. Сяляне нашай вёскі ўсімі сіламі дапамагалі партызанам.

З радасцю мы сустрэлі Чырвоную Армію. Для родных воінаў калгаснікі здалі 152 пуды мяса, 800 пудоў хлеба, 700 пудоў гародніны і 3.300 пудоў бульбы. Гэтым калгаснікі шчыра дзякавалі воінам Чырвонай Арміі за вызваленне.

Зараз у калгасе ідзе напружаная праца па аднаўленню сельскай гаспадаркі. Усе нашы людзі імкнуцца хутчэй ліквідаваць вынікі бандыцкага гаспадарання немцаў. На вырашэнне гэтай агульнанароднай задачы ўзнялася ўся грамада вёскі — ад старога да малога.

Лепшыя калгаснікі Пётр Грэцкі, Соня Удодава, 73-гадовы Раман Ксяндзоў, Еўдакія Пікуліна па-баявому выконваюць заданні брыгадзіра.

Добрых паказчыкаў у працы дасягнула цяслярная брыгада тав. Шынкарова. За месяц яна адрамантавала дзесяткі кватэр калгаснікаў, пабудавала першы ў раёне маслапункт, вядзе рамонт канюшняў і кароўнікаў. Паміж цеслярамі наладжана соцыялістычнае спаборніцтва. У студзені першынства заваяваў 70-гадовы калгаснік Рыгор Пікулін. Дзве нормы выпрацоўкі — такі штодзённы вынік яго працы.

Побач з рамонтам і будаўніцтвам памяшканняў ідзе падрыхтоўка да веснавой сяўбы. Закончваецца засыпка насенных і страхавых фондаў. Адрамантавана палова сельскагаспадарчага інвентару, прыведзена ў парадак збруя. Зроблен агляд коней, і знясіленыя пастаўлены на падкормку. Праз некалькі дзён калгаснікі пачнуць прывучаць кароў хадзіць у ярме; для гэтага зараз робіцца мяккая вупраж.

З кожным днём паляпшаецца агітацыйна-масавая работа сярод калгаснікаў. Комсамольцы-агітатары Аляксей Трыштакоў, Іван Гаравы, Арцём Сторажаў чытаюць калгаснікам аператыўныя зводкі Совецкага Інформбюро, расказваюць аб гераічных подзвігах воінаў Чырвонай Арміі, заклікаюць калгаснікаў дастойна сустрэць 26-ю гадавіну нашай слаўнай Чырвонай Арміі.

Усю сваю агітацыйна-масавую работу комсамольцы падпарадкавалі вырашэнню важнейшай дзяржаўнай задачы — поўнай ліквідацыі вынікаў гаспадарання немцаў, узорнай падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

Мікола ВАРЫВОДА,
старшыня калгаса «Чырвоны партызан», Веткаўскага раёна.

Пачалі загатоўку вярхушак бульбы

КЛІМАВІЧЫ. **(Наш кар.).** Члены сельгасарцелей імені Кірава і «Трэці Інтэрнацыянал» першымі ў раёне пачалі загатоўку вярхушак бульбы для пасадкі. Іх прыкладу наследвалі другія калгасы. Калгаснікі сельгасарцелей імені Луначарскага і «Трактарыст» абавязаліся сабраць кожным дваром не менш цэнтнера вярхушак бульбы.

Дзейна рыхтуюцца да сяўбы

КРАСНАПОЛЛЕ. **(Наш кар.).** Члены перадавой сельгасарцелі імені Леніна (старшыня тав. Храляпкоў) старанна рыхтуюцца да веснавой сяўбы. План засыпкі насенных і страхавых фондаў перавыканан. На час сяўбы калгаснікі сабралі для коней 100 пудоў аўса.

Паспяхова ідзе рамонт сельскагаспадарчага інвентара і збруі. З лепшых калгаснікаў створана рамонтная брыгада, якой кіруе вопытны цясляр Владзімір Махавікоў. Адрамантавана 12 калёс, больш паловы хамутоў.

Падарункі дзецям франтавікоў

Комсамольцы і моладзь Гомеля праяўляюць чулыя клопаты аб дзецях доблесных абаронцаў радзімы. Ва ўсіх пярвічных комсамольскіх арганізацыях праходзяць сходы, на якіх абмяркоўваецца пытанне аб дапамозе дзецям франтавікоў і сіротам.

У Цэнтральным раёне горада (сакратар РК ЛКСМБ тав. Крывашэеў) сабралі ў дапамогу дзецям звыш 10.000 рублёў. Вучні 27-й школы арганізавалі збор падарункаў для дзяцей — насавыя хустачкі, расчоскі і іншыя рэчы.

ПРЫНЯТА 20 ТРАКТАРАЎ З РАЗАНСКАЙ ОБЛАСЦІ

КРЫЧАЎ. **(Наш кар.).** На-днях у машынна-трактарныя станцыі раёна прыбылі першыя 20 трактараў з Разанскай області. Усе прывезеныя трактары знаходзяцца ў поўнай спраўнасці.

УЗНІМЕМ З РУІН РОДНЫ ЗАВОД

ДОБРЫ ПАЧЫН

У трудах камення не адразу можна было пазнаць карпусы ранейшых цэхаў—так разбурылі іх акупанты. З чаго пачаць? Але мы не разгубіліся.

— Загад Радзімы будзе выканан,—сказалі рабочыя і прыступілі да аднаўлення першачарговых цэхаў.

Мы пачалі з кацельнага цэха, электрастанцыі, слясарна-механічнага цэха і сталовай для рабочых. З першых-жа дзён сталі працаваць па графіку.

Калі былі скончаны ўсе чарнавыя работы, брыгада будаўнікоў прыступіла да асноўнага — сабрала рэшткі кровельнага жалеза і пачала будаваць новы дах.

Па графіку нам патрэбна было 120 будаўнікоў. У нас-жа было спачатку 17 чалавек, потым 30. Прычым, з іх толькі тры—кваліфікаваныя цесляры. Да цяслярскай, сталярнай і кровельнай працы мы прыцягнулі кацельшчыкаў, слесароў, токараў. Зараз у будаўнічых брыгадах налічваецца 90 чалавек.

Недахоп рабочай сілы патрабуе працы за дваіх. І кожны з нас працуе з падвоенай, патроенай энергіяй. Будаўнікі праяўляюць ініцыятыву, вынаходлівасць.

Да 1 сакавіка, як і было прадугледжана, мы скончым будаўнічыя работы па электрастанцыі, кацельнаму цэху і сталовай. Да пачатку красавіка адрамантуем электрамеханічны цэх.

У сваёй практыцы я сустракаўся з рознымі цяжкасцямі, нечаканасцямі. Але прыступаць да работы, зусім не маючы інструментаў і матэрыялаў, прыйшлося ўпершыню. Не было ні малатка, ні сякеры, ні рыдлёўкі. Я сабраў сваіх будаўнікоў, растлумачыў ім становішча. Усе парашылі прыходзіць на працу са сваім інструментам. Але ўсё-ж гэта не выхад са становішча: інструмент маюць толькі прафесіяналы-будаўнікі, якіх у нас не многа. Паўстала пытанне аб вырабе інструменту сваімі сіламі.

За кароткі час мы абсталявалі кузню і слясарна-рамонтную майстэрню. Ужо зроблена 6 і адрамантавана 5 цяслярскіх сякер, 10 долатаў, 10 сталярных, 15 слясарных і 35 іншых малаткоў. Зроблена 5 кельм-лапатак для штукатурных і 25 для каменшчыцкіх работ. Зроблена каля 50 жалезных рыдлёвак, 30 вёдраў. Цяпер працуем сваім інструментам.

У кузні і слясарнай мы рамантуем усё, што сабралі на руінах: замкі і дзвярныя ручкі, робім будаўнічыя скобы і нават выпрамляем старыя цвікі.

Для патрэб будаўніцтва выкарыстоўваем усё, што магчыма сабраць у завалах цэхаў. Напрыклад, для таго, каб пакрыць дах электрастанцыі, патрабавалася жалеза. Кровельшчыкі сабралі лісты жалеза на тэрыторыі завода, абрэзалі яго, выправілі і зараз заканчваюць крыццё.

Дзесяткі кубічных метраў лесу сабралі рабочыя з разбураных заводскіх дамоў. Толькі для рамонту сталовай патрабавалася 23,5 кубаметра лесу, 30 кубаметраў дошак, 150 кілаграмаў цвікоў, 450 кілаграмаў будаўнічых скоб. Усё гэта рамонтнікі брыгады тав. Хахлова выйшлі на месцы.

І так на ўсіх участках.

У. ЁЛКІН,
выконваючы абавязкі начальніка будаўнічага цэха.

ПРАЦУЕМ ПА-ФРАНТАВОМУ

Прышоў я на завод з партызанскага атрада ў снежні 1943 года. Было тут некалькі маладых рабочых. На першым комсамольска-маладзёжным сходзе мы абмеркавалі свае першачарговыя задачы і рашылі стварыць комсамольска-маладзёжную брыгаду.

Спачатку ў брыгадзе было 6 чалавек, а зараз ужо 14. Тут і слесары, і каменшчыкі, і падсобныя рабочыя. Мы ўзялі на сябе абавязацельства дабіцца звання франтавой брыгады і зараз усю сваю работу з дапамогай комуністаў вядзем па-франтавому, паваеннаму. Мая брыгада сістэматычна выконвае план не ніжэй чым на 190 процантаў.

Мы аднаўляем парасілавы цэх, які быў зусім разбураны нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Я памятаю дзень, калі прышоў на завод. Тады не ведалі, з чаго пачаць—не было ні малатка, ні сякеры, ні зубіла. А потым усё гэта пачало прыбываць. Маладыя рабочыя прыносілі з сабой інструмент, расшуквалі яго тут-жа на заводзе, рабілі самі.

У моладзі з'явілася жаданне, апрача сваёй асноўнай прафесіі, авалодаць яшчэ адной. Словы не разыйшліся са справай. Слесары Шышкін і Сідарэнка набываюць прафесію каменшчыка. Комсамолец Шапялеўскі выконваў у нас падсобныя работы. Мы рашылі дапамагчы яму набыць спецыяльнасць: прымацавалі да кваліфікаванага рабочага, які і навучае яго цяпер. Поспехі добрыя—тав. Шапялеўскі хутка будзе добрым каменшчыкам.

Мы імкнемся кожную мінуту выкарыстаць рацыянальна. Калі трэба застацца ў другую змену працаваць—застаемся, трэба ноччу папрацаваць — таксама працуем.

Першы гудок нашага завода будзе святам. Да гэтага мы рыхтуемся. На самой справе, ці-ж гэта не ўрачыстасць?

А. ДРАБЫШЭЎСКІ,
брыгадзір комсамольска-маладзёжнай брыгады.

Комсамольска-маладзёжная брыгада сістэматычна выконвае план на 180—190 процантаў.

На здымку (справа налева): Брыгадзір тав. Драбышэўскі А. В. і член брыгады тав. Цітарэнка Ф. Л. за працай.

Фото **Л. Папковіча.**

МЫ ЗАЛЕЧЫМ ТВАЕ РАНЫ

Усе свае лепшыя годы я правёў на гэтым заводзе—працую з 1917 года. Тады, уласна кажучы, гэта быў не завод, а проста майстэрня. За годы сталінскіх пяцігодак на месцы майстэрні вырасла магутнае прадпрыемства, аснашчонае перадавой тэхнікай. Стаханаўская слава яго і прадукцыя вядомы былі далёка за межамі Беларусі.

Мы ганарыліся сваім заводам, любілі яго, як роднае дзіцянё. Працаваў я ў электрасілавым цэху. Гэта быў цэх-прыгажун. Проста прыемна было зайсці — усё блішчэла. Добра мы працавалі. Пяць разоў мяне прэміравалі. Жылі заможна, усяго было ўволю.

Пачалася вайна. Чорныя хмары навіслі над Радзімаю. Завод наш эвакуіраваўся ў тыл. Вывозілі абсталяванне; эшалон за эшалонам ішоў на ўсход.

Як шалёныя сабакі ўварваліся немцы ў горад. Яны адразу-ж пачалі наводзіць свой крывавы гітлераўскі «парадак».

Працаваць на завод я не пайшоў. Вельмі балюча было ад таго, што ў цэхах, якія і я будаваў сваімі рукамі, ходзіць паганая немчура. Я хаваўся ўсюды, абы толькі не трапіць на вочы акупантам.

Цяжка жылося. Але думка аб тым, што Чырвоная Армія прыйдзе да нас, вызваліць з чорнай няволі—ні на мінуту не пакідала мяне. І вось доўгачаканы дзень настаў. Прышлі нашы.

Цяпер толькі жыць і жыць, дапамагаць сваёй дзяржаве дабіць немца. Немец панёс вялікія страты нашай Радзіме. А пагэтаму, калі да вайны мы працавалі добра, то цяпер трэба працаваць у тры разы лепш. І я адразу пайшоў на завод.

Зайшоў я ў электрасілавы цэх, і самі слёзы сыплюцца: усё разбурана, ад светлага, чыстага, добра абсталяванага цэха засталіся толькі сцены. Яшчэ мацней закіпела ў грудзях нянавісць да тройчы заклятых нямецкіх бандытаў. І разам з тым з'явілася асабліва жаданне—у што-б там ні стала аднавіць цэх, паставіць завод на ногі.

Працую не шкадуючы сіл, столькі, колькі патрэбна. Не іду дамоў да таго часу, пакуль не скончу пачатую справу. Трэба ў тэрміновым парадку ўстанавіць катлы—даць пару. Немцы не паспелі вывезці катлы, але яны гады, замініравалі іх, папсавалі. Абкладка ў катлах была разбурана, калоны збіты, лопнулі трубы. Мы падагрэлі ваду, спусцілі яе, а потым прыступілі да абкладкі катла. Тут мы сустрэліся з цяжкасцямі—не было спецыялістаў-каменшчыкаў. Рашылі падрыхтаваць сваімі сіламі. Я ўзяўся навучыць траіх.

Зараз работы па абкладцы катла заканчваюцца. Хутка мы здадзім яго ў эксплаатацыю; пачне працаваць наша электрастанцыя. Дадзім святло і энергію цэхам.

Хоць мне 65 год, але праца ў мяне спорыцца. Пагляджу я навокал і бачу, з якой ахвотай працуюць людзі. А ўсё гэта таму, што не на немцаў працуюць яны, а на сябе, на сваю Радзіму.

І. ПРАКОФ'ЕЎ,
брыгадзір.

Брыгадзір тав. Куляшоў і шкляр тав. Маслоўскі заканчваюць аднаўленне заводскай сталовай. Фото **Л. Папковіча.**

Творчы парыў

Нельга без болю ў сэрцы глядзець на гэтыя руіны. Нямецкія вылюдкі знішчылі завод.

Але ён будзе!

Там, унутры, сярод гэтых руін, ідзе карпатлівая, настойлівая праца. Людзі ачышчаюць завалы, збіраюць, рамантуюць абсталяванне.

Поўным ходам ідзе аднаўленне кацельнай, механічнага цэха, заканчваецца будаўніцтва сталовай. Але для таго, каб пачалі працаваць усе цэхі і майстэрні—неабходна энергія. Вось таму перш за ўсё тут узяліся за аднаўленне электрастанцыі. 57 чалавек працуюць на гэтым важнейшым участку. Літаральна па адной сабралі яны сярод руін 25.000 штук агнятрывалай цэглы, знайшлі ванну, зрабілі ўсё, каб фарсіраваць аднаўленне. Хутка ўступіць у строй кацёл, машыннае аддзяленне, завод атрымае энергію і пяройдзе на круглясутачную работу. Заводская электрастанцыя зможа забяспечыць энергіяй не толькі цэхі, але і рад устаноў горада.

Працуюць ужо слясарныя і сталярныя майстэрні, кузня. Пры заводзе ёсць цырульня, шавецкая майстэрня. Рамантуецца жыллёвы дом, у якім будзе размешчана 60 сем'яў рабочых.

З першых-жа дзён вызвалення горада на завод пачалі прыходзіць старыя кадравікі. Яны горача ўзяліся за працу.

Калі гаварыць аб сапраўды свядомых адносінах да працы, дык трэба прывесці ў прыклад брыгаду будаўнікоў участка тав. Ёлкіна. Тое-ж самае можна сказаць і аб мантажніках, аб слесарах, электраманцёрах. Калі трэба было зрабіць у самы сціслы тэрмін пракладкі да катлавых люкаў, брыгадзір мантажнікаў, стары кадравы рабочы тав. Тушкевіч больш 30 гадзін не выходзіў з завода, працаваў ноччу, пры каптілцы, у халодным, поўразбураным памяшканні. І пайшоў з завода толькі тады, калі пракладкі былі зроблены, а катлавыя люкі пастаўлены на месца.

Вопытны фрэзероўшчык тав. Марозаў не ведаў бетоннай кладкі. А зараз, калі спатрэбілася, ён стаў спецыялістам-бетоншчыкам, кіруе брыгадай. І не толькі сам ён авалодаў новай спецыяльнасцю, ён навучае і другіх.

Зараз на заводзе вядуцца вялікія будаўніча-рамонтныя работы, патрэбны кадры кваліфікаваных рабочых. Старыя сталяры і цесляры, выконваючы сваю асноўную працу, у той-жа час навучаюць моладзь, перадаюць ёй свой вопыт.

Столяр тав. Златкін абавязаўся за два месяцы навучыць трох вучняў. Свае абавязацельства ён выконвае. Пад яго кіраўніцтвам вучні ўжо выконваюць складаныя сталярскія работы.

У брыгадзе будаўніка тав. Хахлова большасць рабочых не маюць кваліфікацыі. Тав. Хахлоў дапамагае ім, рыхтуе з іх будаўнікоў.

Любоў да завода, працоўны энтузіязм, радасць вызвалення вылiліся ў хвалю соцыялістычнага спаборніцтва, якое разгортваецца на заводзе ўсё шырэй і шырэй. Спаборніцтва пачалося сярод мантажнікаў, а потым разгарнулася сярод будаўнікоў, электраманцёраў і, такім чынам, ахапіла ўвесь калектыў. Натхніцелямі і арганізатарамі спаборніцтва з'явіліся комуністы, якія паўсядзённа мабілізуюць рабочы калектыў на баявую работу.

Вынікі спаборніцтва сказаліся хутка: падцягнуліся адстаючыя, няма больш выпадкаў невыканання графіка, палепшылася працоўная дысцыпліна. Начальнік завода тав. Гузераў кожны дзень праводзіць планёркі, на якіх начальнікі цэхаў і ўчасткаў дакладваюць аб зробленым за дзень, аб выкананні графіка. Тут-жа даецца заданне на чарговы рабочы дзень.

Пройдзе час, і воляю бальшавікоў, воляю совецкіх людзей узнімецца з попелу завод, узвысяцца карпусы цэхаў, і родны, знаёмы гудок абвесціць аб другім нараджэнні завода.

Н. ПІГУЗАВА,
І. САВІЦКАЯ.

БЕЛАРУСЫ НА ФРОНЦЕ

ГЕРОІ БЯССМЕРТНЫ

На левым беразе рэчкі, парослым густым беразняком, калісьці стаяла вёска. Цяпер тут пустэча — вялікая, чорная, апаленая агнём.

Вostравух глядзеў на левы бераг. Лес, абрыў, рэчка. Родныя мясціны Беларусі, дзе ён нарадзіўся і вырас. Можа гэта тая самая рэчка, што коціць свае воды каля бацькоўскай хаты? А можа ўжо няма і яго вёскі? Можа замест хаты—чорная, змяшаная з вуглалем зямля?..

Уладзімір Вострабух толькі прыбыў у часць са снайперскай школы. І вось ён упершыню вышаў на агнявую пазіцыю.

Уладзімір—ураджэнец Заходняй Беларусі, з вёскі, якая носіць сумнае імя — Няўдача. Так, няўдача спадарожнічала ў жыцці старому Канстанціну Вострабуху—бацьку Уладзіміра. Жылі бедна, цярпелі і ад пана-прыгонніка, і ад войта.

Лепшае жыццё прышло, калі заходнія вобласці Беларусі сталі савецкімі. Уладзімір паехаў у Данбас, парадніўся з вялікай шахцёрскай сям'ёй, стаў забойшчыкам-стаханаўцам. Але награнула вайна...

Вострабух прынік да аптычнага прыцэлу.

Воддаль паказаліся немцы. Вока снайпера меткае, рука цвёрдая. Чатыры стрэлы — і чатыры немцы назаўсёды засталіся ляжаць на зямлі. Так з дня ў дзень рос рахунак Уладзіміра, расла яго слава. Байцы склалі аб ім прыпеўкі:

Выбівайце з немцаў дух,
Як Уладзімір Вострабух.

Немцы баяліся і ненавідзелі савецкага снайпера. Часценька яны засыпалі пазіцыю Вострабуха мінамі, узрыхлялі зямлю кулямётным агнём. За ім «палявалі» некалькі нямецкіх снайпераў. Аднак Вострабух быў няўлоўны.

Савецкі снайпер забіваў немцаў кожны дзень. Ён ярасна ненавідзеў чужынцаў, якія акупіравалі яго родную Беларусь.

На першым лістку блакнота, у якім Вострабух вёў рахунак забітых ім фашыстаў, ён старанна напісаў словы праслаўленага снайпера Людмілы Паўлічэнка: «Ад іх злачынстваў у мяне закіпае злосць, а злосць на вайне—добрая справа, яна сястра ненавісці і святой помсты».

Часць пайшла ў наступленне. Батальёны савецкіх воінаў змялі, зламалі сетку нямецкіх дротавых загарод, мінных пастак, траншэй і бліндажоў. Яны рухаліся наперад. З баямі ішоў на захад і Уладзімір Вострабух.

У адным баю прасоўванню нашых байцоў перашкаджалі два нямецкія снайперы.

— Знішчыць! — загадаў камбат.

Уладзімір выпаўз наперад і выканаў загад. Гэта былі 155-ы і 156-ы немцы, забітыя Вострабухам.

У барацьбе за свабоду і незалежнасць савецкай Радзімы, у барацьбе за родную Беларусь Уладзімір Вострабух загінуў. Імя яго назаўсёды занесена ў спісы баявой сям'і яго палка. І кожны раз, калі рота выстрайваецца для праверкі, старшына першым выклікае:

— Сержант Вострабух?

Правафланговы, ва ўрачыстай цішыні замёршага строю, адказвае:

— Сержант Вострабух геройчна загінуў у баю ва славу нашай Радзімы!

Героі бяссмертны. Яны жывуць разам з намі. Іх імёны натхняюць нас у вялікай бітве з нямецкімі ізвергамі.

Т. СЯМЁНАЎ.

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ.

Камсамолка **Г. Ф. Арцёменка**—дачка беларускага народа. Да вайны яна працавала ў Суражскім раёне. З першых дзён вайны пайшла на фронт. Звыш 200 параненых яна вынесла з поля бою. Урад узнагародзіў яе медаллю «За адвагу».

На здымку: Старшыня медслужбы **Г. Ф. Арцёменка** даглядае параненага воіна.

Фото **Н. Максімава.**

КЛОПАТЫ АБ СЕМ'ЯХ ФРАНТАВІКОЎ

Мсціслаўльскі аддзел дзяржаўнага забеспячэння за апошнія два месяцы выдаў дапамогу сем'ям ваеннаслужачых на суму 144.457 рублёў. Апрача таго 34 сем'і атрымалі бялізну, абутак, вопратку. Пяці сем'ям франтавікоў завезена паліва.

Райсабез выплаціў інвалідам 26.357 рублёў пенсіі. Накіраваны на работу 45 інвалідаў Айчыннай вайны. Яны працуюць брыгадзірамі, старшынямі калгасаў.

Баі на знішчэнне акружаных нямецкіх дывізій

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ. (Спецкор ТАСС). Трэба валодаць велізарнай фізічнай вынослівасцю, тэхнічнай падрыхтоўкай, упорствам, воляй і ўменнем прыстасоўвацца да дзеянняў у любой абстаноўцы, каб паспяхова вырашаць такія складаныя баявыя задачы, якія рашаюць цяпер савецкія воіны.

Узорам бліскучага воінскага майстэрства з'яўляецца акружэнне войскамі 1-га і 2-га Украінскіх франтоў дзесяці нямецкіх дывізій на поўнач ад гарадоў Звенігародка і Шпола і баі па знішчэнню гэтай вялікай групоўкі праціўніка, якія адбываюцца ў надзвычай цяжкай абстаноўцы.

Працягваючы з усіх бакоў цясніць немцаў, савецкія войскі ўсё вузей сціскаюць кальцо акружэння, з баямі прасоўваюцца наперад, наносячы ворагу сур'ёзныя страты ў жывой сіле і тэхніцы.

У баявых парадках пяхоты ідуць мінамётчыкі і артылерысты. Ім часта прыходзіцца на сабе цягнуць гарматы, мінамёты, і ўсё-такі байцы імкнуцца наперад, не прызнаючы ніякіх перашкод.

Гітлераўцы па-ранейшаму супраціўляюцца з адчаем асуджаных. На асобных участках вораг кідаецца ў контратакі, пускаючы наперадзе аўтаматчыкаў.

Нягледзячы на тое, што ўмовы надвор'я вельмі ўскладняюць манеўр, часці Чырвонай Арміі шырока прымяняюць іменна манеўраную тактыку. Вось як, напрыклад, развіваўся бой за важны апорны пункт немцаў на паўднёвым участку «катла»—сяло Ксавераўка. Раскіданае па вяршынях і схілах вышынь, сяло ўяўляла сабой даволі выгадную для абароны пазіцыю. Вораг, выкарыстоўваючы ўмовы мясцовасці, прастрэльваў подступы да сяла мінамётным і ружэйна-кулямётным агнём. Некалькі разоў немцы прадпрымалі контратакі. Але нашы рухомыя групы здолелі выйсці на чыгунку, якая праходзіць недалёка ад Ксавераўкі, і выбіць праціўніка з пануючых вышынь. У гэты час другія падраздзяленні падышлі да Ксавераўкі з паўднёвага ўсходу. Крок за крокам прасоўваліся наперад нашы пехацінцы, сціскаючы клешчы вакол нямецкіх пазіцый. Нарэшце, па агульнаму сігналу пачалася атака. Як ні ўпорна абараняўся праціўнік, ён усё-ж быў выбіты з рубяжа і невялікімі групамі, кідаючы зброю, пачаў адступаць.

Гэтак-жа быў узяты і вялікі вузел супраціўлення праціўніка —вёска Орлавец і навакольныя населеныя пункты. У распараджэнні немцаў тут былі вышыні, яры, рачулкі, якія прыкрывалі абарону з усходу. Але нашы часці, манеўруючы, паставілі нямецкі гарнізон пад пагрозу акружэння і авалодалі вузлом супраціўлення.

Асабліва ў цяжкае становішча папалі акружаныя нямецка-фашысцкія войскі пасля таго, як часці Чырвонай Арміі авалодалі раённым цэнтрам Гарадзішча. Адступаючы, праціўнік пачаў сцягваць сваю тэхніку, асабліва аўтамашыны і артылерыю на дарогі, па якіх і без таго было цяжка прайсці. У гэты час, карыстаючыся некалькімі гадзінамі яснага надвор'я, савецкія лётчыкі нанеслі рад штурмавых і бамбардыровачных удараў па скапленнях баявой тэхнікі праціўніка. Вынікі зусім добрыя: адных толькі аўтамашын разбіта звыш 150.

Кальцо навокал ворага ўсё сціскаецца і сціскаецца.

А. МАЛІБАШАЎ.

БАЯВЫЯ СПРАВЫ БЕЛАРУСКІХ ПАРТЫЗАН

Беларускія партызанскія атрады з 18 па 21 студзеня пусцілі пад адкос 19 чыгуначных эшалонаў праціўніка. Разбіта 14 паравозаў і 160 вагонаў і платформаў. За гэты-ж час савецкія патрыёты агнём з супроцьтанкавых ружжаў вывелі са строю 13 нямецкіх паравозаў, узарвалі 3 чыгуначныя масты, 80 мастоў на грунтавых дарогах і знішчылі больш 100 аўтамашын праціўніка.

Група беларускіх партызан зрабіла налёт на нямецкі аэрадром. На аэрадроме ўзарваны два бамбардыроўшчыкі, склад з бензінам і знішчана 29 нямецкіх лётчыкаў і 96 гітлераўцаў з саставу аэрадромнай службы.

* * *

Партызаны брыгады Героя Савецкага Саюза тав. Л. за чатыры дні актыўных баявых дзеянняў падарвалі і падбілі 9 нямецкіх танкаў, адну бронемашыну, 10 аўтамашын, 4 трактары, адну гармату; спалілі 116 тон бензіна, 6 рэчавых складаў, 4 харчовыя і 3 склады з боепрыпасамі.

У гэтых аперацыях партызанамі забіта 58 і паранена 88 гітлераўцаў. Узяты 23 палонныя.

Партызаны захапілі 2 мінамёты, 11 кулямётаў, 1 аўтамашыну, 5 тысяч патронаў, 8 скрынь снарадаў.

ВІЦЕБСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

* * *

У студзені месяцы нямецка-фашысцкія акупанты зрабілі некалькі вылазак са сваіх гарнізонаў у мэтах рабавання мірнага насельніцтва. Партызаны атрада імені Калініна паспяхова адбілі ўсе гэтыя спробы ворага. У баях і з засад знішчана 40 і паранена 54 гітлераўцы.

МІНСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

* * *

За мінулы месяц партызаны брыгады Героя Савецкага Саюза тав. П. падарвалі 5 сярэдніх танкаў і 2 танкеткі, 4 бронемашыны, 24 грузавых і 2 легкавыя аўтамашыны. Партызанамі знішчаны 2 масты, 2 кулямётныя тачанкі і адна 122 мм гармата. Забіта 381 і паранена 236 нямецкіх салдат і афіцэраў.

ПАЛЕСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

* * *

Актыўна дзейнічалі ў студзені месяцы партызаны брыгады тав. Г. З засад і ў адкрытых баях яны знішчылі 502 і паранілі 44 немцаў. На партызанскіх мінах падарваліся 5 эшалонаў ворага. У рэзультаце крушэнняў разбіты і пашкоджаны 7 паравозаў і 34 вагоны з баявой тэхнікай і жывой сілай ворага. Партызаны знішчылі 7 мастоў і 16 кілометраў тэлеграфна-тэлефоннай сувязі.

ПІНСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

Міжнародная ІНФАРМАЦЫЯ

Становішча ў Балгарыі

СТАМБУЛ, 12 лютага. (ТАСС). Па вестках, якія паступаюць з Балгарыі, у Сафіі, як і ў другіх пунктах краіны, дзе праводзіцца эвакуацыя або рассяленне эвакуіраваных, вельмі дэзарганізавана адміністрацыйнае і гаспадарчае жыццё. Пасля бамбардыроўкі Сафіі многія прадпрыемствы, дзяржаўныя і абшчынныя ўстановы да гэтага часу не працуюць. Улады праводзяць масавае звальненне асоб, якія пакінулі працу або вярнуліся пазней устаноўленых тэрмінаў.

Міністр унутраных спраў Хрыстаў звольніў вялікую колькасць адказных чыноўнікаў міністэрства і дырэкцыі аховы здароўя, сярод іх інспектар міністэрства ўнутраных спраў Кайчаў, які пасля бамбардыроўкі Сафіі 10 студзеня ўцёк у правінцыю і на працягу тыдня не паказваўся ў міністэрства.

Звольнена многа муніцыпальных чыноўнікаў, работнікаў пошты і тэлеграфа, супрацоўнікаў сталічных газет і журналаў. Рабочыя пад пагрозай звальнення папярэджаны, што яны абавязаны з'яўляцца на работу самае позняе праз дзве гадзіны пасля заканчэння паветранай трывогі.

Многія вуліцы да гэтага часу не ачышчаны ад абломкаў разбураных будынкаў. Горад амаль бязлюдны. Водаправод адноўлены толькі часткова.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў ІТАЛІІ

ЛОНДАН, 12 лютага. (ТАСС). Галоўная стаўка войск саюзнікаў у Італіі паведамляе, што ў раёне Анцыо ваенныя караблі саюзнікаў зноў аказалі артылерыйскім агнём падтрымку леваму флангу сухапутных войск. На абодвух франтах амерыканскай 5-й арміі працягваліся жорсткія баі. Часці саюзнікаў некалькі прасунуліся на галоўным фронце ў раёне Касіно і адбілі контратаку праціўніка на прадмостным умацаванні Анцыо.

Забарона польскай прафашысцкай газеты „Вядамосці польскі"

ЛОНДАН, 12 лютага. (ТАСС). Як перадае агенцтва Рэйтэр, англійскае міністэрства інфармацыі забараніла выхад у свет польскай штотыднёвай газеты «Вядамосці польскі», якая выдавалася ў Лондане.

Рэдактару газеты афіцыйна заяўлена, што яму неаднаразова рабіліся папярэджанні супроць змяшчэння артыкулаў, разлічаных на стварэнне рознагалоссяў сярод аб'еднаных нацый, аднак гэтыя папярэджанні аказаліся без вынікаў.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

АДРАС РЭДАКЦЫІ: гор. Гомель, вул. Вароўскага, 10.